

Příběh legionáře Františka Štiftera

Památník Čestná vzpomínka, založený r. 2005, má za cíl udržovat na internetu podrobný a úplný seznam československých legionářů, kteří v letech 1914 - 1920 padli či zemřeli na různých bojištích světa v boji za svobodu naší vlasti. Byli to mladí muži, kteří v časech nejtěžších dali své vlasti vše, co měli. Většina z nich mohla v zajateckých táborech přečkat boje 1. světové války do konce a vrátit se po jejím skončení domů. Místo toho se hlásili do formujícího se československého vojska a vraceli se k prožití hrůz světové války znovu. Jejich hroby jsou rozesety po světě na místech bojů. Většinou neznámé, nebo neudržované. Památka však zaniknout nesmí.

(Por. Mgr. Pavel J. Kuthan, Památník)

Takový je i bohužel krátký životní příběh lhenického legionáře na Rusi - Františka Štiftera: Narodil se 13. listopadu 1895 ve Lhenicích čp. 133, Jedličků, jako prvorozený syn Františka Štiftera, pomocníka na gruntě ve Lhenicích 133 a jeho ženy Marie roz. Machartové z Mičovic 19 (Machoutů). Kmotry při příchodu na svět mu byli krejčí Jan Machart z čp. 133 se svou manželkou Eleonorou roz. Majerovou, rodačkou od Pepíčků.

Dvacetiletý František rukoval v srpnu 1915 jako vojín do budějovických kasáren c. a k. 29. zeměbraneckého pěšího pluku a za pár dní směřoval rovnou do bojů na haličskou frontu. Už po roce se ocitl v zajetí, přesně 14. 8. 1916 v linii u západoukrajinské vsi Koňuchy, v průběhu ničivé ruské ofenzívy čtyř armád generála Brusilova. Internován byl v táboře Darnica (Vojennopolnyj lager) na levém břehu Dněpru 13 km od Kijeva, kde byl zadržován i jiný Lheničan - Josef Mügl.

Do našich legií, organizovaných v Rusku, vstoupil ještě týž den při návštěvě T. G. Masaryka v lágru a po jeho naléhavé promluvě k českým a slovenským zajatcům. Zařazen byl v hodnosti vojín-střelec k 10. rotě 2. střeleckého pluku "Jiřího z Poděbrad". V jeho řadách při obraně Transsibiřské magistrály bojoval o Marianovku, Šadrinsk, Kazaň, Čeljabinsk, Zlatoust a Trojick. Nezahynul tedy v bitvě u Zborova 1917, jak je drobným omylem zmíněno na s. 37 v Pamětní knize městyse Lhenic. Padl sotva třiadvacetiletý o rok později dne 18. června 1918 při útoku své roty na uralskou železniční stanici Trojick (Čeljabinská oblast). Správné datum Františkovy smrti také do matriky poznamenal pan farář P. Matěj Pužej podle zprávy, kterou obdržel z Ministerstva národní obrany v Praze 25. 4. 1919.

Prameny a literatura:

Databáze československých legionářů z 1. světové války. Vojenský historický archiv Praha, 25. 9. 2009.
Památník čs. legií "Čestná vzpomínka" <http://www.pamatnik.valka.cz/novy/cz/pamatnik.php>.

Pro ML připravil -mt-

